

ledning til at opretholde denne regel, som derfor foreslås ophævet.

Reglen om, at det offentlige afholder bekostningen ved omvurderinger, hvis ejendomsværdien eller grundværdien ansættes mindst 10 pct. lavere end ved nærmest forudgående vurdering, foreslås opretholdt.

Til § 1, nr. 8.

Under hensyn til at lovforslaget om bygnings- og boligregistrering indeholder bestemmelser, hvorefter boligministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til bygnings- og boligregistret, hvis (data) oplysninger i stort omfang vil danne grundlaget for omvurdering, foreslås en redaktionel ændring af bestemmelsen.

Til § 1, nr. 11.

Lovens § 7, stk. 1, nr. 5, hjemler undtagelse fra vurdering for en række trafik anlæg, såsom jernbane-, havne- og lufthavns anlæg, der i henhold til reglementariske bestemmelser er til benyttelse for almenheden. I betragtning af den betydning rutebilstrafikken nutildags har for den offentlige trafik, må det anses for rimeligt, at rutebilstationer ligestillet med de af bestemmelsen hidtil omfattede trafik anlæg og på samme måde som disse undtages fra vurdering. Det skal herved yderligere bemærkes, at rutebilstrafikken på mange strækninger har afløst den tidligere jernbanedrift og drives fra den tidligere stationsbygning.

Til § 1, nr. 12.

Lovens § 8, stk. 3, 5. pkt., giver mulighed for, at rækkehuse, som tilhører boligselskaber og boligforeninger, kan vurderes som selvstændige ejendomme, når de har selvstændige matrikelnumre, uanset at de ifølge notering i matriklen — eventuelt i forbindelse med andre ejendomme — skal udgøre en samlet ejendom. Bestemmelsen havde betydning for beregning af ejendomsskyld før dennes fiksering. Da bestemmelsen ikke længere har betydning i så henseende, da den er i strid med princippet i § 8, stk. 1, om at arealer, der tilhører samme ejer og udgør en driftsenhed, skal vurderes som en samlet ejendom, og da den giver visse vurderingsmæssige vanskeligheder, foreslås bestemmelsen nu ophævet.

Til § 1, nr. 13.

Ifølge lovens § 8, stk. 5, afgør finansministeren (nu ministeren for skatter og afgifter) i tvivlstilfælde endeligt, om et areal skal vurderes som selvstændig ejendom eller under anden ejendom. Det foreslås, at den endelige administrative afgørelse af disse spørgsmål fremtidig henlægges til ligningsrådet.

Til § 1, nr. 14.

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 15.

Bestemmelsen omhandler ansættelsen af differencebeløb for visse ejendomme i byzone, for hvilke ejeren har afgivet erklæring i henhold til § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter og tilsigter en forenkling af bestemmelsen. Efter at 15. almindelige vurdering er foretaget, er der ikke længere mulighed for at afgive den omhandlede erklæring, og ansættelse af differencebeløb i henhold til § 14, stk. 7, skal derfor alene ske for de ejendomme, for hvilke sådan erklæring tidligere er afgivet samt for de fra sådanne ejendomme udstykkede parceller.

Til § 1, nr. 16 og 18.

Ejerlejligheders grundværdi er hidtil blevet ansat selvstændigt og uden hensyn til, om grundværdien for samtlige ejerlejligheder svarede til, hvad grundværdien ville have været, hvis den på ejerlejligheder opdelt grund var blevet vurderet under ét.

Denne praksis blev underkendt ved højesterets dom af 12. januar 1973. Højesteret fastslog her, at den samlede ejendoms grund skal vurderes under ét som grundlag for en ansættelse af de enkelte ejerlejligheders andpart i grundværdien. Højesteret tog ikke stilling til, hvorledes den samlede ejendoms grundværdi skulle fordeles på de enkelte ejerlejligheder, men i Østre Landsrets dom af 21. marts 1972 hed det herom, at da der ikke i vurderingsloven er fastsat noget andet fordelingsgrundlag, og da ejerlejlighedens ejer er ejer af en ideel andpart af den samlede grund bestemt efter fordelingsstallet, må det antages, at en ejerlejligheds grundværdi skal fastsættes ved en udregning af den brøkdæl af den samlede ejendoms grundværdi, som ifølge fordelingsstallet falder på denne lejlighed.

Ved den foreslåede § 16 A lægges principperne i de to domme til grund for ansættelsen af de enkelte ejerlejligheders grundværdi, således at der først ansættes en grundværdi for „moderejendommen“, hvorefter denne grundværdi fordeles på de enkelte ejerlejligheder. Ved denne fordeling anvendes i almindelighed fordelingsstallet, hvis et sådant er fastsat. Er dette ikke tilfældet, anses ejerlejlighederne i medfør af § 2, stk. 1, i lov om ejerlejligheder (jfr. lovbekendtgørelse nr. 130 af 13. april 1972) for lige stillede. Ved forslaget åbnes dog mulighed for i særlige tilfælde at fravige fordelingsstallet. Dette vil eventuelt kunne blive nødvendigt, hvis en anvendelse af hovedreglen kunne medføre, at der påhviler